

Pobór i egzekucja

Zasady ogólne [1]

Egzekucją należności pieniężnych zajmują się:

- naczelnik urzędu skarbowego,
- inne organy, np. jednostki samorządu terytorialnego - w ograniczonym zakresie [2].

Co obejmuje egzekucja administracyjna:

- podatki, opłaty i inne należności [3],
- niepodatkowe należności budżetowe [4],
- przychody z prywatyzacji,
- grzywny i kary pieniężne wymierzone przez organy administracji publicznej,
- należności pieniężne, które pozostają w zakresie właściwości organów administracji publicznej,
- należności od jednostek budżetowych, które wynikają z zastosowania wzajemnego potrącenia zobowiązań podatkowych ze zobowiązaniami tych jednostek,
- wpłaty na rzecz funduszy celowych utworzonych na podstawie odrębnych przepisów,
- należności pieniężne z tytułu składek do Funduszu Żeglugi Śródlądowej oraz składek specjalnych do Funduszu Rezerwowego,
- należności pieniężne państwa członkowskiego z tytułu:
 1. podatków i należności celnych pobieranych przez to państwo lub w jego imieniu, przez jego jednostki podziału terytorialnego lub administracyjnego, w tym organy lokalne, lub w imieniu tych jednostek lub organów, a także w imieniu Unii Europejskiej,
 2. refundacji, interwencji i innych środków, które stanowią część całkowitego lub częściowego systemu finansowania Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) oraz Europejskiego Funduszu Rolniczego Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW), w tym kwot należnych w związku z tymi działaniami,
 3. opłat i innych należności pieniężnych przewidzianych w ramach wspólnej organizacji rynku Unii Europejskiej dla sektora cukru,
 4. kar, grzywien, opłat i dopłat administracyjnych związanych z należnościami pieniężnymi, o których mowa w lit. a-c, nałożonych przez organy właściwe do pobierania podatków i należności celnych lub właściwe do prowadzenia

postępowań administracyjnych dotyczących podatków i należności celnych lub potwierdzonych przez organy administracyjne lub sądowe na wniosek organów właściwych w sprawie podatków i należności celnych,

5. opłat za zaświadczenia i podobne do zaświadczeń dokumenty wydane w postępowaniach administracyjnych w sprawie należności pieniężnych, o których mowa w lit. a,
 6. odsetek i kosztów związanych z należnościami pieniężnymi, o których mowa w lit. a-e, w związku z którymi możliwe jest zwrócenie się o wzajemną pomoc na podstawie ustawy o wzajemnej pomocy przy dochodzeniu podatków, należności celnych i innych należności pieniężnych,
 7. administracyjnych kar pieniężnych lub grzywien administracyjnych nałożonych na pracodawcę, który deleguje pracownika z terytorium RP, w związku z naruszeniem przepisów o delegowaniu pracowników w ramach świadczenia usług,
- należności pieniężne przekazane do egzekucji administracyjnej na podstawie ratyfikowanych umów międzynarodowych, których stroną jest Rzeczpospolita Polska,
 - należności pieniężne przekazane do egzekucji administracyjnej na podstawie innych ustaw.

Egzekucja administracyjna ww. zobowiązań odbywa się na podstawie decyzji lub postanowienia właściwego organu albo, w zakresie administracji rządowej i jednostek samorządu terytorialnego, na podstawie przepisu prawa (chyba, że przepis szczególnie wymaga egzekucji sądowej).

Egzekucja administracyjna obejmuje ponadto inne zobowiązania [5], jeżeli wynikają one odpowiednio:

- z zeznania lub z deklaracji złożonej przez podatnika lub płatnika,
- ze zgłoszenia celnego złożonego przez zobowiązanego,
- z deklaracji rozliczeniowej złożonej przez płatnika składek na ubezpieczenie społeczne,
- z informacji o opłacie paliwowej,
- z informacji o dopłatach,
- z deklaracji o wysokości opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi,
- z rozliczenia zamknięcia [6],
- z informacji o opłacie emisyjnej.

Egzekucję administracyjną stosuje się jeżeli ww. dokumenty zawierają pouczenie, że są podstawą do wystawienia tytułu wykonawczego oraz wierzyciel doręczył zobowiązanemu upomnienie.

Ograniczenia i wyłączenia

Aby zapewnić zobowiązanemu i członkom jego rodziny minimum egzystencji, egzekucji administracyjnej nie podlegają m.in. następujące składniki majątkowe [7]:

1. przedmioty urządzenia domowego, pościel, bielizna i ubranie niezbędne dla zobowiązanego i będących na jego utrzymaniu członków rodziny, a także ubranie niezbędne do pełnienia służby lub wykonywania zawodu,

Przedmiotami niezbędnymi nie są m.in. meble stylowe i stylizowane, kolorowe telewizory (chyba że starsze niż 5 lat), radioodbiorniki stereofoniczne, urządzenia służące do nagrywania lub odtwarzania obrazu lub dźwięku, komputery i urządzenia peryferyjne (chyba że są niezbędne zobowiązanemu do pracy zarobkowej wykonywanej przez niego osobiście), futra ze skór szlachetnych, dywany wełniane i ze skór naturalnych, porcelana, szkło ozdobne i kryształy, sztuce z metali szlachetnych, dzieła sztuki, a w przypadku rolników np. jeden ciągnik na 25 ha powierzchni gruntów wraz z urządzeniami towarzyszącymi niezbędnymi do uprawy, pielęgnacji, zbioru i transportu ziemiopłodów, podstawowe maszyny i narzędzia rolnicze, zwierzęta gospodarskie oraz zapasy paszy i ściółki, nawozów i środków ochrony roślin – w ilościach wskazanych w ustawie,

2. narzędzia i inne przedmioty niezbędne do pracy zarobkowej wykonywanej osobiście (z wyłączeniem środka transportu) oraz surowce niezbędne do tej pracy na okres 7 dni, a także przedmioty niezbędne do pełnienia służby przez zobowiązanego lub wykonywania przez niego zawodu,
3. dokumenty osobiste, po jednej obrączce z metali szlachetnych zobowiązanego i jego współmałżonka, ordery i odznaczenia oraz przedmioty niezbędne zobowiązanemu i członkom jego rodziny do nauki lub praktyk religijnych,
4. pieniądze w kwocie 760 zł, kwoty otrzymane na pokrycie wydatków służbowych, w tym kosztów podróży i wyjazdów, kwoty otrzymane, jako stypendia, kwoty otrzymane z tytułu obowiązkowych ubezpieczeń majątkowych,
5. wynagrodzenie za pracę w określonej wysokości [\[8\]](#),
6. świadczenia pieniężne przewidziane w przepisach o zaopatrzeniu emerytalnym (zgodnie z zasadami określonymi w tych przepisach),
7. świadczenia alimentacyjne, świadczenia pieniężne wypłacane w przypadku bezskuteczności egzekucji alimentów, świadczenia rodzinne, dodatki rodzinne, pielęgnacyjne, porodowe, dla sierot zupełnych, zasiłki dla opiekunów, świadczenia z pomocy społecznej, świadczenia wychowawcze oraz jednorazowe świadczenie "Za życiem" [\[9\]](#).

Środki egzekucyjne

Są nimi [\[10\]](#):

- egzekucja z pieniędzy,
- egzekucja z wynagrodzenia za pracę,
- egzekucja ze świadczeń z zaopatrzenia emerytalnego oraz ubezpieczenia społecznego, a także z renty socjalnej,
- egzekucja z rachunków bankowych,
- egzekucja z innych wierzytelności pieniężnych,
- egzekucja z praw z instrumentów finansowych w rozumieniu przepisów o obrocie instrumentami finansowymi, zapisanych na rachunku papierów wartościowych lub innym rachunku, oraz z wierzytelności z rachunku pieniężnego służącego do obsługi takich rachunków,
- egzekucja z papierów wartościowych niezapisanych na rachunku papierów wartościowych,
- egzekucja z weksla,
- egzekucja z autorskich praw majątkowych i praw pokrewnych oraz z praw własności przemysłowej,
- egzekucja z udziału w spółce z ograniczoną odpowiedzialnością,
- egzekucja z pozostałych praw majątkowych,

- egzekucja z ruchomości,
- egzekucja z nieruchomości.

Wszczęcie egzekucji

Organ egzekucyjny wszczyna egzekucję administracyjną na wniosek wierzyciela i na podstawie wystawionego przez niego tytułu wykonawczego [11]. W przypadku zobowiązań podatkowych wierzycielem jest organ podatkowy. Organ egzekucyjny nie bada zasadności i wymagalności obowiązku objętego tytułem wykonawczym, sprawdza natomiast czy egzekucja administracyjna jest dopuszczalna.

Egzekucja administracyjna rozpoczyna się z chwilą:

1. doręczenia zobowiązanemu odpisu tytułu wykonawczego lub wydruku tytułu wykonawczego otrzymanego przez organ egzekucyjny przy wykorzystaniu systemu teleinformatycznego lub elektronicznej kopii odpisu tytułu wykonawczego (gdy zobowiązany ma miejsce zamieszkania lub siedzibę na terenie państwa członkowskiego) lub
2. doręczenia dłużnikowi zajętej wierzytelności zawiadomienia o zajęciu wierzytelności lub innego prawa majątkowego, jeżeli to doręczenie nastąpiło przed doręčeniem zobowiązanemu odpisu tytułu wykonawczego.

Środki zaskarżenia

Postępowanie egzekucyjne jest sformalizowane i podlega kontroli sądu administracyjnego. Naruszenie zasad jest podstawą do złożenia przez zobowiązanego m.in. zarzutu w sprawie prowadzenia egzekucji administracyjnej, skargi na czynności egzekucyjne organu egzekucyjnego lub egzekutora oraz na przewlekłość postępowania egzekucyjnego, zażalenia na wydane postanowienie (prawo do złożenia skargi na przewlekłość postępowania egzekucyjnego i zażalenia przysługuje również wierzycielowi, gdy ustawa tak stanowi).

Podstawą zarzutu w sprawie prowadzenia egzekucji administracyjnej może być [12]:

1. wykonanie lub umorzenie w całości albo w części obowiązku, przedawnienie, wygaśnięcie albo nieistnienie obowiązku,
2. odroczenie terminu wykonania obowiązku albo brak wymagalności obowiązku z innego powodu, rozłożenie na raty spłaty należności pieniężnej,
3. określenie egzekwowanego obowiązku niezgodnie z treścią obowiązku, która wynika z orzeczenia [13],
4. błąd co do osoby zobowiązanego,
5. niewykonalność obowiązku o charakterze niepieniężnym,
6. niedopuszczalność egzekucji administracyjnej lub zastosowanego środka egzekucyjnego,
7. brak uprzedniego doręczenia zobowiązanemu upomnienia [14],
8. zastosowanie zbyt uciążliwego środka egzekucyjnego,
9. prowadzenie egzekucji przez niewłaściwy organ egzekucyjny,
10. treść tytułu wykonawczego, która nie spełnia wymogów ustawowych [15].

Organ egzekucyjny rozpatruje zarzuty z pkt 1-7, 9 i 10 po uzyskaniu stanowiska wierzyciela. W zakresie zarzutów z pkt 1-5 i 7, stanowisko wierzyciela jest dla organu egzekucyjnego wiążące.

Zobowiązany może kwestionować prowadzenie egzekucji, również gdy jest ona prowadzona na wniosek państwa członkowskiego lub państwa trzeciego [16], jednak wtedy stanowisko wierzyciela nie jest wymagane.

Wierzyciel przedstawia swoje stanowisko w formie postanowienia. Po otrzymaniu ostatecznego stanowiska wierzyciela, organ egzekucyjny wydaje postanowienie w sprawie zgłoszonych zarzutów, a jeżeli zarzuty są uzasadnione – umarza postępowanie albo wydaje postanowienie o zastosowaniu mniej uciążliwego środka egzekucyjnego.

W wypadku gdy:

- zarzut zobowiązanego jest lub był rozpatrywany w odrębnym postępowaniu administracyjnym, podatkowym lub sądowym,
- albo zobowiązany kwestionuje w całości lub w części wymagalność należności pieniężnej z uwagi na jej wysokość ustaloną lub określoną w orzeczeniu, od którego przysługują środki zaskarżenia –

wierzyciel wydaje postanowienie o niedopuszczalności zgłoszonego zarzutu.

Wniesienie zarzutu, z wyłączeniem zarzutu zastosowania zbyt uciążliwego środka egzekucyjnego, powoduje zawieszenie postępowania egzekucyjnego do czasu wydania ostatecznego postanowienia w przedmiocie zarzutów. Wierzyciel może wnioskować do organu egzekucyjnego o podjęcie zawieszono postępowania. Może także złożyć wniosek o dokonanie zabezpieczenia (zabezpieczenie może być również dokonane z urzędu przez organ egzekucyjny).

Zobowiązany może także złożyć skargę na czynności egzekucyjne organu egzekucyjnego lub egzekutora oraz na przewlekłość postępowania egzekucyjnego [17].

Skarga na przewlekłość postępowania egzekucyjnego przysługuje również:

- wierzycielowi, który nie jest jednocześnie organem egzekucyjnym,
- podmiotowi, którego interes prawny lub faktyczny został naruszony w wyniku niewykonania obowiązku,
- organowi zainteresowanemu w wykonaniu obowiązku.

Skargę na czynności egzekucyjne należy wnieść w terminie 14 dni od dnia zawiadomienia zobowiązanego o czynności egzekucyjnej. Skargę rozpatruje organ egzekucyjny, który dokonał zaskarżonej czynności. W przypadku uwzględnienia skargi, organ egzekucyjny uchyla zakwestionowaną czynność egzekucyjną lub usuwa stwierdzone wady czynności. Na postanowienie organu pierwszej instancji oddalające skargę przysługuje zażalenie. Wnosi się je do organu odwoławczego za pośrednictwem organu egzekucyjnego w ciągu 7 dni od doręczenia postanowienia.

Wniesienie skargi nie wstrzymuje postępowania egzekucyjnego, jednak organ egzekucyjny lub organ nadzoru może je wstrzymać w uzasadnionych wypadkach.

W zakresie nieuregulowanym w ustawie o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, w postępowaniu egzekucyjnym stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego.

Postępowanie zabezpieczające

Organ egzekucyjny zabezpiecza należność pieniężną, w przypadku gdy brak takiego zabezpieczenia mógłby utrudnić lub udaremnić egzekucję, w szczególności jeżeli stwierdzono:

- brak płynności finansowej zobowiązanego,
- unikanie wykonania obowiązku przez nieujawnianie zobowiązań, które powstają z mocy prawa lub nierzetelne prowadzenie ksiąg podatkowych,
- wyprzedaż majątku przez zobowiązanego,
- brak oświadczenia [18], mimo wezwania do jego złożenia albo niewykazanie w złożonym oświadczeniu wszystkich rzeczy lub praw, które podlegają ujawnieniu.

Jeżeli brak zabezpieczenia mógłby utrudnić lub udaremnić egzekucję, może być ono dokonane również przed ustaleniem albo określeniem kwoty należności pieniężnej [19]. Istnieje również możliwość zabezpieczenia na majątku płatnika, inkasenta, a także na majątku innych osób [20].

Organ egzekucyjny dokonuje zabezpieczenia na wniosek:

- wierzyciela należności pieniężnych [21] i na podstawie wydanego przez niego zarządzenia zabezpieczenia lub tytułu wykonawczego,
- na wniosek państwa członkowskiego i na podstawie zarządzenia zabezpieczenia, zagranicznego tytułu wykonawczego, dokumentu zabezpieczenia albo jednolitego tytułu wykonawczego, w zakresie należności pieniężnych państw członkowskich,
- na wniosek państwa członkowskiego lub państwa trzeciego i na podstawie zarządzenia zabezpieczenia albo zagranicznego tytułu wykonawczego, w zakresie należności pieniężnych państw trzecich.

Organ egzekucyjny może z urzędu dokonać zabezpieczenia na podstawie tytułu wykonawczego [22].

Na podstawie zarządzenia zabezpieczenia, dokumentu zabezpieczenia, tytułu wykonawczego, zagranicznego tytułu wykonawczego albo jednolitego tytułu wykonawczego organ egzekucyjny dokonuje zabezpieczenia należności pieniężnej przez:

1. zajęcie pieniędzy, wynagrodzenia za pracę, wierzytelności z rachunków bankowych, innych wierzytelności i praw majątkowych lub ruchomości,
2. obciążenie nieruchomości zobowiązanego hipoteką przymusową, w tym przez złożenie dokumentów do zbioru dokumentów w przypadku nieruchomości, która nie ma założonej księgi wieczystej,
3. obciążenie statku morskiego lub statku morskiego w budowie zastawem wpisanym do rejestru okrętowego (hipoteka morska przymusowa),
4. ustanowienie zakazu zbywania i obciążania nieruchomości, która nie ma założonej księgi wieczystej albo której księga wieczysta zginęła lub uległa zniszczeniu,
5. ustanowienie zakazu zbywania spółdzielczego prawa do lokalu mieszkalnego, spółdzielczego prawa do lokalu użytkowego lub prawa do domu jednorodzinnego w spółdzielni mieszkaniowej.

Jeżeli organ egzekucyjny nie jest jednocześnie wierzycielem, obciążenia nieruchomości hipoteką przymusową lub statku morskiego (statku morskiego w budowie) hipoteką morską przymusową dokonuje wierzyciel, a jeżeli wierzycielem jest państwo członkowskie lub państwo trzecie – organ egzekucyjny, który działa we własnym imieniu i na rzecz tego państwa. Przed skierowaniem wniosku do sądu o ustanowienie hipoteki przymusowej lub do izby morskiej o ustanowienie hipoteki morskiej przymusowej, wierzyciel występuje do organu egzekucyjnego o nadanie klauzuli o skierowaniu tytułu wykonawczego do egzekucji lub zarządzenia zabezpieczenia do wykonania.

Wydane w formie dokumentu papiery wartościowe, zajęte w celu zabezpieczenia należności pieniężnych, są składane do depozytu organu egzekucyjnego. Natomiast zabezpieczone pieniądze wpłaca się na wydzielony, oprocentowany rachunek bankowy organu egzekucyjnego z oprocentowaniem udzielonym przez bank dla wkładów wypłacanych na każde żądanie. Jeżeli pieniądze będą zabezpieczone dłużej niż 3 miesiące, na wniosek zobowiązanego, wpłaca się je na rachunek lokaty terminowej [\[23\]](#).

Na wniosek zobowiązanego, należność pieniężna może być zabezpieczona przez złożenie kaucji. Kwotę kaucji określa organ egzekucyjny, jednak nie może być ona wyższa od należności, która podlega zabezpieczeniu.

Zobowiązany nie może rozporządzać zabezpieczonym składnikiem majątkowym. Za zgodą organu egzekucyjnego może jednak opłacać z zajętego rachunku bankowego wydatki niezbędne dla wykonywania działalności gospodarczej. W tym celu musi przedstawić wiarygodne dokumenty, które świadczą o konieczności poniesienia tych wydatków.

Zajęcie zabezpieczające nie pozbawia zobowiązanego prawa do polecenia zapłaty zabezpieczonej należności pieniężnej ze środków pieniężnych znajdujących się na rachunku.

Zawieszenie i umorzenie postępowania

Zawieszenie postępowania egzekucyjnego następuje w całości lub części w razie:

- wstrzymania wykonania, odroczenia terminu wykonania obowiązku albo rozłożenia na raty spłat należności pieniężnych,
- śmierci zobowiązanego, jeżeli obowiązek nie jest ściśle związany z osobą zmarłego,
- utraty zdolności do czynności prawnych przez zobowiązanego i braku jego przedstawiciela ustawowego,
- żądania wierzyciela,
- innych przypadków przewidzianych w ustawach.

Organ egzekucyjny wydaje postanowienie o zawieszeniu postępowania egzekucyjnego lub o odmowie zawieszenia tego postępowania, na które zobowiązany może złożyć zażalenie.

Postępowanie egzekucyjne zostaje umorzone gdy:

- obowiązek został wykonany przed wszczęciem postępowania egzekucyjnego,
- obowiązek nie jest wymagalny, został umorzony lub wygasł z innego powodu albo jeżeli obowiązek nie istniał,
- egzekwowany obowiązek nie jest zgodny z treścią obowiązku, który wynika z decyzji organu administracyjnego, orzeczenia sądowego lub bezpośrednio z przepisu prawa,
- zobowiązany został błędnie wskazany lub gdy egzekucja nie może być prowadzona ze względu na osobę zobowiązanego,

- zobowiązany umiera, a obowiązek jest ściśle związany z osobą zmarłego,
- egzekucja administracyjna lub zastosowany środek egzekucyjny są niedopuszczalne albo gdy zobowiązany nie otrzymał wcześniej upomnienia (jeżeli powinno zostać doręczone),
- postępowanie egzekucyjne zawieszono na żądanie wierzyciela nie zostało podjęte przed upływem roku od dnia zgłoszenia tego żądania,
- zażądał tego wierzyciel,
- wynika to z innych przypadków przewidzianych w przepisach prawa.

Postępowanie egzekucyjne może być również umorzone w przypadku stwierdzenia, że w postępowaniu egzekucyjnym nie uzyska się kwoty przewyższającej wydatki egzekucyjne.

Przypisy:

[1] zasady postępowania oraz środki przymusu, jakie mogą być stosowane przez administracyjne organy egzekucyjne w celu doprowadzenia do wykonania przez zobowiązanych ich obowiązków, uregulowane zostały w ustawie z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2018 r. poz. 1314, z późn. zm.) – zwana dalej ustawą

[2] organy wymienione w art. 19 ustawy

[3] do których stosuje się przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2018 r. poz. 800, z późn. zm.) - dalej Ordynacja podatkowa

[4] do których stosuje się przepisy ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 2077, z późn. zm.)

[5] określone w art. 3a ustawy

[6] o którym mowa w art. 175 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2015/2446 z dnia 28 lipca 2015 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 w odniesieniu do szczegółowych zasad dotyczących niektórych przepisów unijnego kodeksu celnego (Dz. Urz. UE L 343 z 29.12.2015, str. 1, z późn. zm.)

[7] zgodnie z art. 8-12 ustawy

[8] zgodnie z przepisami Kodeksu Pracy

[9] o którym mowa w art. 10 ustawy z dnia 4 listopada 2016 r. o wsparciu kobiet w ciąży i rodzin "Za życiem" (Dz. U. poz. 1860, z późn. zm.)

[10] zgodnie z art. 1a pkt 12 lit. a ustawy

[11] zgodnie z art. 26 § 1 ustawy

[12] zgodnie z art. 33 ustawy

[13] o którym mowa w art. 3-4 ustawy

[14] o którym mowa w art. 15 § 1 ustawy, jeżeli doręczenie to jest wymagane zgodnie z rozporządzeniem Ministra Finansów z dnia 30 października 2014 r. w sprawie określenia należności pieniężnych, których egzekucja może być wszczęta bez uprzedniego doręczenia upomnienia (Dz. U. z 2017 r. poz. 131, z późn. zm.)

[15] zagraniczny tytuł wykonawczy musi spełniać wymogi określone w art. 102 ustawy z dnia 11 października 2013 r. o wzajemnej pomocy przy dochodzeniu podatków, należności celnych i innych należności pieniężnych (Dz. U. z 2018 r. poz. 425, z późn. zm.) – dalej ustawa o wzajemnej pomocy

[16] art. 33 § 1 pkt 6, 8 i 9 w przypadku egzekucji należności pieniężnych, o których mowa w art. 2 § 1 pkt 8 lit. a-f ustawy oraz art. 33 § 1 pkt 6 i 8-10 w przypadku egzekucji należności pieniężnych, o których mowa w art. 2 § 1 pkt 8 lit. g i pkt 9 ustawy

[17] zgodnie z art. 54 ustawy

[18] o którym mowa w art. 39 § 1 Ordynacji podatkowej

[19] na podstawie art. 33 Ordynacji podatkowej

[20] zgodnie z art. 33b, art. 115, art. 116, art. 116a oraz art. 117b Ordynacji podatkowej

[21] określonych art. 2 pkt 1-7 ustawy

[22] w przypadkach określonych w art. 32a § 3, art. 32c § 2 i art. 35 § 2 ustawy oraz w przypadkach określonych w art. 79 ust. 5 ustawy o wzajemnej pomocy

[23] o którym mowa w art. 165 § 2 ustawy